

Englænderpokalen 1965

Knud Christensen

FD 273

Skælskør Amatørsejklub

Sjælland Rundt

Der er en fejl ved at bo i Skælskør, når man skal sejle Sjælland Rundt. Inden man er helt igennem, så har man sejlet to gange rundt, selve sejladsen samt turen til Helsingør og turen tilbage igen. Det blev i alt ca. 550 mil i år, sejlet på tre week-ender, så vi havde nok at se til, men hver for sig var turene dejlige, dog især selve kapsejladsen. I den sejlads fik vi alt hvad man kan ønske sig af en distancesejlads.

Vi havde frisk vejr, godt med sø, kryds og læns, stille, sol, regn og torden, hele registret blev spillet igennem, vi manglede egentlig kun sne og is, men det var en dejlig oplevelse.

I alt var der i år tilmeldt 165 fartøjer, alle tiders rekord, og heraf var 36 folkebåde og blandt dem mange nye. SYP VI var med nr. 273 i den tunge gamle ende, men det tog vi roligt. Besætningen var den gamle veteran OVE med hvem jeg har delt godt og ondt i en båd i mange år,, samt klubbens gamle kending GOGGI. Desværre måtte vor kok, Aksel fra Hillerød, melde afbud, men Goggi var mand for at klare jobbet foruden vagttørnen, vi døde da ikke af sult.

Starten gik fredag kl. 20.00, det var et flot skue med alle de mange både, der stod nordefter, og vi holdt os pænt i den medgående strøm,

Vejret var friskt, NW mod W drejende og i løbet af natten op til ca. 15 m/sek. Vi kilede på alt hvad vi havde lært, passerede, til vor store forundring, en del Klasespidsgattere. 30ere såvel som 38ere og tog nogle ret svære bløb i den grove strømsø. Lanterne blev sat, og vi fortsatte nordud, vi ville holde strømmen så længe som muligt. Ved Kattegat Syd fyrskib vendte vi, der var ikke mange lys at se mere, de fleste var gået under land, men her var strømmen jo imod, så det var en dårlig fidus. Syp gik fint, bortset fra nogle gange, hvor den faldt ud af søen med et brag, der gjorde ondt langt ind i sjælen, men vi sejlede jo kapsejlads, så bare på den igen. Flere LA'ere blev passeret sammen med andre, og det stivede moralen i mørket og alt vandet, der væltede ind over os, at der ikke var nogen der passerede os. Ove var lidt sløj, det havde han aldrig prøvet før, men een gang skulle jo være den første.

Det gryede snart igen, dog uden al for megen sol, tværtimod, og vi fandt os næsten alene, med kun nogle enkelte sejl i sigte. Dog under land gik en del, men på dem havde vi fin højde, Vi "ramte land ved Rågeleje", tog en tur udover igen, søen var grov, det kneb rned at få en morgenbitter, men det gik da, heldigvis, og efter en god bid til søs, vendte vi atter stævnen sydvest i og krøb helt op under land ved klittebjerg. Endnu et slag udefter, kortere denne gang, vinden trak SW i, selvfølgelig, lige i tuden når vi kom rundt revet, men samtidig flovede den, Vi passerede Sjællands rev i fin stil ved 9-tiden, dødt kryds til Røsnæs, men vejrberetningen lovede vinddrejning mod S og SE, altså, ikke for langt ind i bugten, selvom det gav strømlæ, tænk om vi skulle forsejle os. Vi så et par både gå imellem indenom Sejro, men den hoppede vi ikke på, og godt var det. Da vi passerede Sejro Fyr kunne vi pludselig lægge Røsnæs op, men dette betød jo så, at den var lige i tuden fra Røsnæs til Halskov . Vi var ved at være trætte af at hænge hen af vandet, selvom søen havde lagt sig meget, men der var intet at gøre, skøderne var halet helt hjem.

Dog, lyspunkter var der trods alt. To af de både, der var gået indenom Sejro var folkebåde, vi var da foran dem nu, selvom det ikke var meget, en dejlig følelse, at

have "snydt" dem ved at sejle efter vejrberetningen, men glæden varede ikke så længe.

Gamle SYP ville ikke mere, den gik i stå og de passerede os igen sønden for Asnæs. Dog som alle stædige æsler, der ser guleroden foran, SYP spurtede lidt igen og vi holdt vore venner en lille mil foran. Vejret blev snavset, regn, blæst og masser af vand over skivet, det mørknede, og den lovede vindskiftning til vest lod vente på sig. Hvad skulle vi gøre, gå under land, ud (for) af strømmen, og så evt. ved vindskiftet at krydse ud til Halskov rev, gå ud i bæltet, ud i strømmen, eller midt imellem. Vi valgte det sidste, og det gjorde de andre også. Det blev mørkt vindttryk var op mod de 12 m/sek., og jeg begyndte at tale om Bisserup havn, varm mad etc, Det var surt det hele, og vinden blev stående, så vi havde den lige ret ind ned igennem Agersø Sund, og nu var der kun få minutter til Halskov Rev.

Hvad var det. Vinden skrallede og tog til i styrke, nu sprang den, vi hev til på styrbord halse, det tordnede lidt, der kom nogle ordentlige byger, 15-18 m/sek mente vi, men nu, på 30 sek. var vinden iW, vi passerede revet, færgerne myldrede på alle sider, men sligt havde vi ikke tid til at tænke på, dog én måtte vi smutte lige agten om. Goggi blev noget nervøs, det var forståeligt, han talte om én færge, jeg om en anden, men hans var blot 10 meter borte, min 50, Vi faldt af, agten for tværs, det var som at surf ride, SYP spandt som en kat, og på en time var vi i Agersø Sund. Lodsens havde lovet at checke deltagerne, og der forude lyste han på et folbådssejl, der var ikke langt op til ham, og al tale om Bisserup forstummede, han havde kun set én folkebåd foran os. Umuligt, de andre måtte være gået gennem Omø Sund, han måtte have sovet, at vi lå ganske lunt var vel muligt, men så langt oppe, nej. På med vanten, efter ham foran, han gik direkte mod Storstrømmen, fokken ville ikke bære, ind under land, så var vi da også ude af strømmen, måske havde vi endda idvandet med os, helt til Glænø, Goggi lovede at checke bestikket, mens jeg fik en lille lur, udover mod Knudshoved, bare pas på grundene, Goggi havde øjnene med sig, fandt kostene inden vi røg på, og videre spillede sejl igennem Storstrømmen, der var ingen andre at se. Jo, agterude kom et par sejl, og helt inde under broen een af de store havkrydsere. Skidt med ham foran, men hvem var de agterude. Jo, sandelig den gule og den blå folkebåd. Men det var ikke muligt, det måtte være nogle andre, de var jo flere mil agterude, pjat der måtte være et par forude også, men nej, der var ingen at se, og den ene var gul og den anden blå. I går, da de passerede os, og det var de også agterude Vi måtte have passeret dem, strømmen og idvandet havde hjulpet os sammen mæd spilningen ned til Glænø.

Nu var det bare at holde positionen, men nej, de kom nærmere, det var tydeligt, sludder, vi vandt da fra dem, det kunne enhver se, lad os hellere få en lille bløb af ildvandet, lidt til at stive af med, og så se igen. Det var til at få nerver af, men nu vi da igennem broen, og de var da mindst 20 min. agterude. Lidt at sætte til på, for nu løjede vinden. Så var der kun eet at gøre, ind over græsset. Folkebåden stikker 120, altså 130 må være nok, tværs over, over stok og sten, men de fulgte, ved Kallehave havde de vundet 5 min, men her fik vi alle tiders chock, man præjede os, vi var den første folkebåd. Vi turde knap se på hinanden, skulle der virkelig være 35 agterude. Ja, man sagde det, og da vi mødte Lauritz i motorsejleren sagde han det også. Så var der kun eet at gøre, den lige linie til Helsingør, Ove op foran, bedste trim på båden, tværs over grunde og render, hvert sekund talte. Og så blev det vindstille.

Hvad nu, de lå også stille, vi fik vinden igen, de fik den, nerverne stod som spændte strenge, og dirrede, vi turde ikke tale om position eller noget andet.

Drogden kom op, der var mange havkrydsere deroppe, de fulgte godt med, men var dog faldet lidt af på det igen. Ved Middelgrunden var der havblik, jeg tørnede ind, det var lige til at springe overbord af. Let vind igen, men nu fra Nord. Kryds igen, op langs land, Strandvejen som en perlerække, lidt ud i Sundet, strømmen med, det var bare at udnytte den. Ind ved Rungsted, ud til Hven, skygger passerende lysene ved Rungsted havn, det var folkebåde, det ser man klart, ham deroppe foran er også en folkebåd, dog passer mesanen ikke helt ind i billedet. Vi tør ikke diskutere farver på både, sejl eller noget, pressede bare SYP frem, Ove sover, det hele rører ham en disse. Kan du se den er gul, den lige agterude? Vi må holde ham, vende på toppen, han vender, så kommer vi igen, hvad pokker, der er jo en Knarr, det lysner, hvor er de to andre, der er ingen, utroligt, det kan ikke passe, de er allerede inde, men nu er vi tværs af Kronborg, der er Nordhavnen, havkrydseren snød vi til slut, det var Concha fra Fr. sund, sidste slag over, hvad det kan ikke passe, jo den er god nok, må jeg så få en bajer. Vi må stive på afdriften. SY VI kom først. Den gule var 40 min. i agterhånd. Sikke en race, og så no. 13 af alle deltagerne i havn, og no. 3 på NL. De må ha' sejlet skidt de andre, for vi bommede da godt i den mange gange.

Tak til Ove og Goggi, det var dem, der tog slæbet. - Sikke en tur.

Knud.